

УДК 338.45.01

Маркович І. - аспірант

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ВПЛИВ ОРГАНІЗАЦІЙНО – ЕКОНОМІЧНИХ ЗМІН ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗРОСТАННЯ ЇХ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Науковий керівник: д.е.н., доцент Козюк В.В.

Реформування української промисловості на інноваційних засадах, що є неодмінною умовою зростання її конкурентоспроможності у світовому просторі, передбачає оновлення організаційних структур відповідно до сучасних світових тенденцій розвитку економіки. Зростання сили впливу глобалізаційних процесів на економіку всіх без винятку країн породжує бурхливі дискусії навколо можливих змін умов виробництва, активності регулювання діяльності підприємств державою, територіального розміщення галузей, структур виробничих суб'єктів, варіантів проведення процесів ресурсозабезпечення і т.д. Трансформаційні процеси в Україні необхідно розглядати в контексті процесів інтеграції та глобалізації світового простору, які в промисловості проявляються через єдність двох протилежних явищ – процесу концентрації виробництва і процесу розукрупнення.

В умовах глобалізації зовнішнє середовище діяльності фірм суттєво змінюється: іноземні виробники мають можливість діяти на ринках на паритетних умовах з національними виробниками; все частіше не ринок визначає обсяги, умови та ціни реалізації продукції, а довгострокові угоди з конкретними замовниками не рідко ще до початку виробництва; збільшується попит на адаптовану до конкретних вимог споживача продукцію; зростає роль нецінової конкуренції; в структурі витрат виробництва збільшується частка, спрямованих на роботи підготовчого етапу виробництва, науково – дослідні розробки; знижується важливість територіального розміщення підприємства завдяки розширенню можливостей інформаційно – комунікаційних мереж і т.д. Все це свідчить про структурну нестабільність та значну мінливість глобального простору, що вимагає від підприємств заміни традиційних організаційних форм діяльності на більш ефективні та пошуку нових шляхів підвищення результативності роботи за допомогою релевантних стратегій розвитку.

Головними напрямками організаційно – економічних змін в промисловості можна вважати: Вдосконалення організаційних структур підприємств (розвиток спеціалізації, кооперації, деконцентрації виробництва). Оптимізація використання наявних ресурсів (підвищення гнучкості виробництва, застосування ресурсозберігаючих технологій та устаткування). Розширення меж підприємств та їх об'єднань (формування нових інтеграційних структур виробничими та науковими організаціями, поєднання зусиль малих, середніх та великих підприємств, виділення окремих процесів для виконання «на стороні»).

Отже, зміни, які проходять в економіках всіх без виключення країн, значною мірою визначаються явищами глобалізації. Промисловість кожної країни не може розглядатися ізольовано в міжнародному просторі, організаційно – економічні зміни набувають масового характеру, оскільки залишаючись в рамках організаційних структур та особливостей виробничого процесу, які були актуальні ще до другої половини ХХ століття, промислові підприємства не можуть конкурувати з іноземними виробниками та втрачають навіть національні ринки збуту.